herpy

DRZEWOŁAZY

Ameerega pepperi

Ameerega pepperi to mały, czarny drzewołaz z żółtymi paskami i czerwonym, pomarańczowym lub żółtym rysunkiem, pochodzący ze środkowego Peru. Żyje przy strumieniach w lesie na wysokości 380-1000 m n.p.m. i jest gatunkiem narażonym z powodu wycinki lasów. Wiedza o jego hodowli jest skąpa, dlatego opiera się ona na warunkach panujących w siedlisku i na blisko spokrewnionych gatunkach.

Rodzina: Dendrobatidae

NAJWAŻNIEJSZE FAKTY

ZWIERZĘ

Wielkość dorosłego osobnika	**3 cm** długość od pyska do kloaki
Długość życia	**8-12 lat**
Aktywność	**Za dnia**
Tryb życia	**Naziemny**
Środowisko	**Las deszczowy i mokradła**
Toksyny skórne na wolności	**Słabe**
Toksyny skórne w niewoli	**Brak** Zwierzęta z hodowli. Osobniki odłowione na wolności mogą przez długi czas zachować toksyny
Trudność	**Doświadczony**

HODOWLA

Min. terrarium	**60 × 45 × 45 cm** D × S × W dla 2 dorosłych osobników
Temperatura w dzień	**21-25 °C**
Temperatura w nocy	**18-21 °C**
Wilgotność	**75-100%**
Woda	**Miska z wodą** głębokość 1-2 cm
UVB	**Opcjonalne** Strefa Fergusona 1
Pokarm	**Owady i małe bezkręgowce (skoczogonki, muszki owocowe)**
Utrzymanie	**W parach**

ROZMNAŻANIE

Rozmnażanie	**Jajorodny**
Rozwój	**Kijanki noszone do wody**
Miejsce składania jaj	**Na ziemi**
Liczba jaj w zniesieniu	**22-44**
Okres larwalny	**35-60 dni** od wyklucia do metamorfozy
Pokarm larw	**Gotowa karma**
Opieka nad potomstwem	**Pilnuje jaj i nosi kijanki**

OCHRONA I FORMALNOŚCI

CITES	**Załącznik II**
IUCN	**Narażony (VU)**

O gatunku

Ameerega pepperi to mały drzewołaz o długości około 3 cm. Samce mierzą około 29 mm od pyska do kloaki, samice 31-34 mm. Grzbiet jest czarny z czerwonym, pomarańczowym lub żółtym rysunkiem, głównie w okolicy głowy. Dwa żółte paski biegną od oczu wzdłuż ciała, a dwa żółte paski wargowe zaczynają się przy nozdrzach. Brzuch jest ciemnoniebieski z czarnym rysunkiem, nogi są czarne lub ciemnozielone, a tylne kończyny prążkowane. Osobniki z południa mają więcej czerwieni, a te z północy więcej żółci i pomarańczu. Istnieje kilka form lokalnych, np. 'Chumanza' i 'Río Abiseo'.

Gatunek został opisany w 2009 roku przez Jasona Browna i Evana Twomeya i nazwany na cześć kanadyjskiego działacza na rzecz ochrony przyrody Marka Peppera. Jest tak podobny do *Ameerega bassleri*, *Ameerega cainarachi* i *Ameerega yoshina*, że najpewniejszą cechą rozpoznawczą jest głos samca.

Żaby z tego rodzaju pozyskują alkaloidy w skórze z pożywienia. Osobniki odłowione z natury uważa się więc za słabo toksyczne, natomiast zwierzęta karmione owadami z hodowli nie są toksyczne. Po każdym kontakcie zawsze myj ręce.

Czytaj więcej: Zakup zwierząt: odchów, odłów i transport

Występowanie i środowisko

Ameerega pepperi występuje w środkowym Peru. Miejsce typowe znajduje się w regionie San Martín, 2 km na północny wschód od San Francisco w prowincji Tocache, na wysokości 980 m n.p.m. Gatunek występuje na wysokości od 380 do 1000 m, m.in. nad Río Abiseo, w dolinie Huallagi i w Parku Narodowym Cordillera Azul. Zasięg znany jest tylko z nielicznych stanowisk.

> **Naturalny zasięg:** Peru.

ŚRODOWISKO

Ameerega pepperi żyje w lesie pierwotnym i wtórnym na wschodnich stokach Andów i u ich podnóża. Dorosłe osobniki kryją się przy dużych kamieniach w pobliżu strumieni i spotyka się je na ziemi przy małych wodospadach. Samce siedzą na kamieniach przy strumieniach i nawołują; samice składają jaja w ściółce z liści, a samce ich pilnują. Kijanki żyją w wolno wirującej wodzie i w kałużach przy brzegu. Klimat na tej wysokości jest wilgotny przez cały rok.

Las jest wycinany pod uprawy kawy, bananów i koki, zwłaszcza w dolinie Huallagi.

Czytaj więcej: Odchów kijanek

Hodowla

TERRARIUM

Wiedza o hodowli *Ameerega pepperi* jest skąpa. Gatunek żyje przy strumieniach w wilgotnym lesie na wysokości 380-1000 m n.p.m. *Ameerega bassleri* żyje w tej samej części Peru na tych samych wysokościach i jest lepiej poznany w niewoli; *Ameerega cainarachi* i *Ameerega hahneli* również są blisko spokrewnione. Sposób odchowu kijanek zaczerpnięto od *Ameerega hahneli*, którego kijanki także żyją w wodzie płynącej.

Para potrzebuje terrarium o wymiarach co najmniej 60 × 45 × 45 cm. Dno buduje się z warstwy drenażowej, przegrody chroniącej przed wilgocią i wilgotnej ziemi z grubą warstwą liści. Gatunek żyje przy strumieniach i dużych kamieniach, więc urządź terrarium płaskimi kamieniami, korą korkową i gałęziami, które posłużą za kryjówki i miejsca nawoływania dla samca. Zapewnij dużo kryjówek, mech i rośliny dobrze rosnące w wilgoci oraz zadbaj o wentylację, aby powietrze nie stało w miejscu. Usuwaj resztki pokarmu i pleśń, a ściółkę z liści regularnie wymieniaj.

Czytaj więcej: Budowa terrarium i podłoże bioaktywne

TEMPERATURA

W dzień temperatura powinna wynosić 21-25 °C, a w nocy 18-21 °C. Nie może przekraczać 27 °C, ponieważ drzewołazy źle znoszą ciepło. Latem może być konieczny wentylator lub chłodne pomieszczenie. Nie ma okresu spoczynku zimowego.

WILGOTNOŚĆ I ZRASZANIE

Wilgotność powietrza powinna wynosić 75-100 %. Zraszaj 1-3 razy dziennie wodą deszczową lub z odwróconej osmozy albo zastosuj system zraszający, tak aby ściółka z liści była wilgotna, ale nie przemoczona. Nadmiar wody musi móc spływać do warstwy drenażowej. Po zraszaniu powietrze powinno się poruszać, aby nie stało w miejscu. Suche liście i sucha ziemia to oznaka zbyt niskiej wilgotności.

Czytaj więcej: Wilgotność, zraszanie i wentylacja

WODA I JAKOŚĆ WODY

Wystarczy płytka miska z 1-2 cm wody i kamieniem lub gałęzią, po której zwierzę może wyjść na ląd. Używaj wody deszczowej, z odwróconej osmozy lub odchlorowanej i wymieniaj ją co 2-3 dni. Płazy wchłaniają substancje przez skórę, więc nigdy nie używaj w terrarium środków czyszczących. Kijanki w naturze żyją w wolno wirującej wodzie strumieni i w kałużach, dlatego woda płynąca lub lekko poruszana jest lepsza niż stojąca.

OŚWIETLENIE I UVB

Zapewnij oświetlenie odpowiednie dla roślin przez 10-12 godzin dziennie, z cieniem i kryjówkami. Nie udokumentowano, by UVB było dla tego gatunku niezbędne, ale można zastosować słabe źródło UVB (strefa Fergusona 1). Uważaj, aby oświetlenie nie nagrzewało terrarium.

Czytaj więcej: Światło i UVB

ŻYWIENIE

Ameerega pepperi jest mały i przyjmuje drobne owady karmowe: muszki owocowe (głównie *Drosophila melanogaster*, rzadziej *Drosophila hydei*), skoczogonki i małe równonogi. Karm codziennie lub co drugi dzień taką ilością, jaką zwierzęta zjedzą w ciągu godziny. Przy co drugim karmieniu oprószaj pokarm wapnem, a witaminami 1-2 razy w tygodniu. Młode przez pierwsze 3 miesiące przyjmują najmniejsze owady karmowe, np. skoczogonki.

Czytaj więcej: Zwierzęta karmowe: utrzymanie i hodowla

ZACHOWANIE I OBCHODZENIE SIĘ ZE ZWIERZĘCIEM

Samce są terytorialne i nawołują z kamieni. Gatunek najlepiej trzymać w parze, w terrarium z wieloma kryjówkami. Żab nie należy brać do ręki, ponieważ ich skóra jest delikatna, a manipulowanie nimi powoduje stres. Podczas sprzątania przenoś je za pomocą plastikowego kubeczka.

Rozmnażanie

DOJRZAŁOŚĆ PŁCIOWA I OKREŚLANIE PŁCI

Samice są nieco większe od samców i tylko samce nawołują. Wiek osiągania dojrzałości płciowej nie jest udokumentowany; u blisko spokrewnionych gatunków wynosi około roku. Pewną parę najłatwiej uzyskać, odchowując razem kilka młodych osobników.

GODY I KOPULACJA

Samce siedzą na kamieniach przy strumieniach i nawołują samice. Nie udokumentowano, co pobudza gody w terrarium; u gatunków pokrewnych sprawdzają się stabilne, wilgotne warunki i zraszanie imitujące deszcz. Zapewnij parze wiele kryjówek.

JAJA I KIJANKI

Samica składa 22-44 jaja w ściółce z liści, a samiec ich pilnuje. Samiec prawdopodobnie przenosi kijanki do wody, tak jak u pozostałych przedstawicieli rodzaju. Kijanki potrzebują czystej wody ze słabym przepływem, cotygodniowej podmiany wody i tabletek z algami jako pokarmu.

METAMORFOZA

Czas do wyklucia nie jest dla tego gatunku udokumentowany. U przedstawicieli rodzaju kijanki przechodzą metamorfozę zwykle po około dwóch miesiącach, niektóre już po pięciu tygodniach. Gdy pojawią się przednie kończyny, obniża się poziom wody i trzeba zapewnić łatwy dostęp do wilgotnego lądu, aby świeżo przeobrażony młody osobnik mógł na niego wyjść.

ODCHÓW MŁODYCH

Świeżo przeobrażone młode są bardzo małe. Trzymaj je w małym terrarium z wilgotną ściółką z liści i mchem. Podawaj najmniejsze owady karmowe, np. skoczogonki i małe muszki owocowe, i oprószaj je wapnem. Po 3 miesiącach mogą przyjmować większe muszki owocowe i zostać przeniesione do większego terrarium.

Zdrowie i częste błędy

Nie udokumentowano chorób swoistych dla *Ameerega pepperi*. Typowe błędy w hodowli to:

- Zbyt wysoka temperatura lub stojące powietrze.
- Zbyt niska wilgotność, która wysusza skórę.
- Niedobór wapnia i witamin, prowadzący do słabych kości i złego wzrostu.
- Stojąca woda dla kijanek.
- Chytridiomykoza (*Batrachochytrium dendrobatidis*). Nowe zwierzęta trzyma się na kwarantannie przez co najmniej sześć tygodni.

Długość życia w niewoli nie jest udokumentowana; liczba w ramce to szacunek na podstawie gatunków pokrewnych. Jeśli żaba staje się apatyczna, traci na wadze lub przestaje jeść, zgłoś się do weterynarza znającego się na płazach.

Czytaj więcej: Wapń, witaminy i suplementy Czytaj więcej: Kwarantanna i higiena

Zawsze pytaj kogoś, kto się zna

Ten poradnik to dobry punkt wyjścia, ale nie zastąpi doświadczenia. Zwierzęta są różne, a wielu najważniejszych rzeczy można się nauczyć tylko od ludzi, którzy od lat hodują dany gatunek. Porozmawiaj z hodowcą, doświadczonym terrarystą lub weterynarzem, który zna gady i płazy, zanim kupisz zwierzę - i ponownie, gdy coś wygląda niepokojąco.